

TEVIŠKĖS AIDAI SAVAITRAŠTIS

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 33 2355 LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA... Redaguoja Redakcinė Komisija. Vyr. redaktorius kun. Pr. Vaseris.

ALK Federacijos Suvažiavimo atgarsiai

Jau buvome minėję, kad Australijos katalikų savaitraščiai beveik ketvirtą milijoną tiražų paminėjo mūsų suvažiavimą ir atspausdino Popiežiui Pauliui VI išsiųstą Laišką. VLIKas atsuntė tokį raštą:

ikalintus kun. Zdebskį ir kun. Bubnį. Panašiai ir visi kiti Australijos arkivyskupai, Adelaidės, Brisbanės ir Sydnejaus, pareiškė prielankumą ir užjautimą persekiojami Lietuvai.

KATALIKIŠKAME GYVENIME

Kinshasa: Buvusioje Kongo, dabar Zaire respublikoje Afrikoje, šiomet aštuoniolikos kunigų seminarijoje kunigystės pašaukimui rengiasi 460 seminaristų. Seminarištų skaičius paskutiniiais metais žymiai padidėjo. 1970 m. seminarijoje mokėsi 353 studentai, pernai — 390, šiomet 460.

Sveikinimus prisuntė ir visi Australijos sostinių arkivyskupai. Melbourne arkivyskupas James Knox reiškia savo palankumą visiems Lietuvoje kenčiantiems, padidėjus religiniam persekiojimui.

Tasmanijos arkivyskupas Hobarde Guildford Young savo laiške ALKF pirmininkui mini, kad jau ne kartą praėjusiais metais išgirdęs žinias savo katalikų kancijas Lietuvoje yra viešai iškęles ir kalbėjęs ir užtikrina, kad taip darys ir ateityje.

Vakarų Australijos Pertho arkivyskupas John Goody dėkoja už ištikimybės pareiškimą ir ALKF suvažiavimo sveikinimus. Jis labai brangina Australijos lietuvių katalikų tikėjimą ir ištikimybę tikėjimui likusiųjų Tėvynėje.

Printed by Polpress Pty. Ltd., 23 Clifton S t., Richmond, Vic. Published by Mr. V. Laukaitis as a President of the Lithuanian Catholic Federal Committee 69 Devon St., Cheltenham Vic. 3192

ŽEMĖ, KURIOJE KRISTUS GYVENO

Mirties jūra

Tik keleta kilometrų nuo Jeriko kiek į pietus yra Mirties jūra. Tai žemiausia vieta visame žemės rutulyje. Ši jūra yra 400 m. žemiau jūros lygio. Jos gylis taip pat apie 400 m. Taigi, jos dugnas yra 800 m. žemiau jūros lygio.

P. Vaseris

sį ir apvažiuoja visas reikiamas vietas. Taksai mašinos ten didelės ir paima 7 keleivius. Tokios grupės susiorganizuoja viešbutyje. Jeruzalėje yra toks viešbutis Casa Nova, kuris specialiai taikytas Šv. Žemės lankytojams.

rodrome žydu jaunimo gal apie šimtinę. Jie, atrodo, laukė kokio tai lėktuvo. Nors žydai mėgsta barzdas, bet jaunuolių tarpe nė vieno nebuvo barzdoto.

Užbaiga

Šventojoje Žemėje buvau pirmą kartą. Kokį buvau susidaręs paveikslą iš knygu, jis visai pasikeitė. Iš knygu sukurtas paveikslas buvo kažkaip ne realus, lyg neliečiantis tų plikų uolų, lyg kokia dvasinė vizija.

Izraelio gyvenimas

Esame linkę manyti, kad žydiškai turtingi ir nieko nedirba. Izraelyje kitoks vaizdas. Matai, kad kraštas yra neturtingas, sausa nederlinga žemė, o ir tos nedaug. Krautuvėlės, kad ir Jeruzalėje, menkutes ir skurdžios.

Žydu tarnautojų ir pareigūnų laikysena gana drąsi. Gal matyti, kad žydai, kaip ir kiti, gyvena Izraelio užimtoje teritorijoje, patenkinti. Iš viso arabų Izraelyje gana daug. Jeruzalėje tur būt daugiau yra arabų, negu žydu. Iš viso tose srytose, kurios buvo arabų valdomos, jų labai daug.

(Pabaiga)

Čikaga Liuteronų Emmanuelio bažnyčioje sausio 16 d. buvo iškilmingai atidengtas paminklas popiežiaus Jono XXIII atsiminimui. Paminklas primena Popiežiaus Jono 23-jo didelių nuopelnus, siekiant visų krikščionių Bažnyčių vienybės.

Juozas Almis Jūragis

VASARIO 16

Vasario Šešioliktoji — simbolis laisvės, simbolis kraujo aukos!

Brolī, kai oru svetimu alsuoji, ar tu nepasigaili savo žemės, lankų panemunėse, krantų Dubysos, žavingų reginių į Kauną nuo Aleksoto šlaitų?

Brolī, ar tu nepasigaili laisvės savo kraštui? Ar neatsiliepi tavo širdis šventiesiems Laisvės Varpo dūžiams? Ar tau jau nieko nebesako kryželiai tų, kurie už laisvę mirė?

Vasario Šešioliktoji — diena šviesių, gražių laikų prisiminimo ...

Brangioji Sese, ar tu nepasigaili žalios darželio rutos, kuri skaitstumą tavo reikė? Ar tau neispažūvo naktimis našlaičių nuostabus kvėpėjimas ir žydyntys bijūnai?

Ar dar prisimeni kaip pynė vainikus gėlių papuošti nuotakai, senam sodybos kryžiui ir žuvusių kapams? Ar tu nepalikai tenai, tėvynės žemėje, įpjynsi į vainikus savo sielos dalelę? Argi tavęs neaukia grįžti atgal tau jaunystės saulė, jaukumas tėviškės namų, gimtųjų palaukių vėjai?

Vasario Šešioliktoji — simbolis mūsų tautos ryžto.

Brolī, ar dar atsimeni dienas jaunystės, kai Lietuvos karys buvai ir ginti Lietuvą prisieki iki mirties, jokios aukos nesigailėdamas?

Kodėl dabar bijot aukos, tėvynėi dirbti prisivengi?

Senovėje pasakė kunigaikštis Gediminas: — Greičiau geležis sutirps į vašką ir vanduo pavirs uola, negu atšauksiu duotą žodį! — Ar mes atšauksime tėvynėi duotą garbės žodį? Ar mūsų priešaioks lengvai sutirps kaip vaškas?

Tėvynės melleje būkim tvirti. Kaip geležis, kaip uolos, kaip mūsų protėviai, kur puosė Lietuvą drąsiais, garbingais žygiais.

PASIKALBĖJIMAI KAPINĖSE

Susijaudinusi Nora surado mane ir tuoj pat paprasė grįžti į motelį, — paklausiau jos: — Kas atsitiko? Ar kalbėjai su Juze? — Taip. Geriau būčiau nekalbėjusi. Ji man pasakė, ko aš nepamiršiu ilgą laiką. — Ką ji sakė? Būk gera, neslėpk. Nora papasakojo apie ką kalbėjusi su Juze ir liko labai prislėgta atviru jos nusiskundimu dėl suirusių vedybų. Juzė nežinojusi su kuo kalba. Norą jaudino tai, kad jos abi myli tą patį vyrą ir ji nenorom jaučia, kad Juzė turi daugiau teisių į mane, negu ji. Nuraminamas pasakiau: — Juzė neturi jokių šansų mane susigrąžinti. Pakanka man to, kad ji nekuri laiką gyvenimo su kitu. Susitaikinimo galimybės, ypač dabar, — neįmanomos. Aš myliu tave, mes susižiedavę ir nėra reikalo mūsų meilės drumsti. Tik prašau, Nora, niekam nerodyk sužieduotųjų žiedo, kol išsiskyrimo byla nebus baigta. Nenorėčiau, kad dėl teisinių komplikacijų išsiskyrimas užsitęstų nors vieną dieną ilgiau. Man skaudu, kad tų kelių laimingų dienų paskutinis pusdienis buvo sugadintas. Raminamas, mėginau Noros nuotaišką pakelti. Ji šypsojosi, bandė neparodyti susierzinimo, bet aš mačiau, kad tas jai nelengva. Nora man pasakė: — Kažkodėl mane persekioja įsitikinimas, kad visą laiką taip gerai negali vykti. Prieš

akį stovi du laukimo ir netikrumo metai. Per tą laiką, gali susiklostyti mums nepalankios aplinkybės. Mane žudys netikrumas du ilgus metus. Be to, turime saugotis mus sekančių akių ir žingeidžių smalsuolių. Ar nemanai, Stasys, kad žmogui, dažnai, sunku nugalėti kliūtis, kurios pastoja kelią, priklausantį tik jam ir vedantį tik jo siekiamų tikslų kryptim. Kad ir susitikimas su Juze, koks nepalankus supolimas, bet kaip tiksliai atlikęs savo uždavinį. — Nora, nebūk fatalistė, net daugiau, esi linkusi į pesimizmą. Mes nieko nedarome ką galėtų pavadinti nesubrendimu ar lengvamiškumu, — nuraminimui pasakiau. Aš susituo kęs civilinė metrikacija, tas įvykis tik per Juzės užsispyrimą. Išsiskyrus, galėsimė gražiai apsigyventi bažnyčioje. Aš nematau kodėl mūsų meilė turėtų neprieiti prie laimingos pabaigos. Ar ne taip, Nora? Nustumk tamsias mintis, ypač daleidimus. Įvykiai klostosi mums palankiai. Ar norėtum iš savo gyvenimo išmesti mūsų susitikimą Miegantį Mieste? To aš už nieka neatiduočiau. Mes laiminga įsimylėjusi porėlė, — Nora glaudėsi prie manęs ir pasakė: — Kai tu esi arti manęs, aš jaučiuos ramiau. Ryt dešimtą valandą, turiu būti teisme. Sutarėm, kad septintą valandą padėsiu Norai išvažiuoti per miestą. Išvedžiau į pagrindinį kelią. Nora prašė:

— Jei matysi, kad ilgiau teks užtrukti teisme, prašau rašyti, o atlieks, grįžk kuo greičiau. Kažko bijau, kažką negera nujauciu. Sakyk man ką nors malonaus, nuraminink mane. Man labai liūdna skirtis su tavim. — Nora, jei turi tokį sunkų jausmą — nevainok, grįšime kartu. — Ne, Stasys, — važiuosiu. Neišvengiamo neišvengsi. Padėjusi rankas ant mano pečių, pažiūrėjo į mane, pabučiavo ir pravrško. Užvedė motorą. Aš spėjau pasakyti: — Nesukubėk, važiuok atsargiai, svarbiausia, nepervarg, tas, labiausia, pavojinga. Kas galėjo daleisti, kad Nora nuvažiuo ilgam išsiskyrimui ir daugeliui kentėjimui, kuri atėjo ne dėl mūsų kaltės, bet dėl nepalankiai mums susiklosčiusių visa eile įvykių. Ji tai nujautė, bet kaip apsisaugoti — negalėjo pramatyti. Parvažiavusi laimingai, nupirkė automobilį ir jį pati pristatė lentiųvės vedėjui. Iš ten turėjo ją nuvežti į Miegantį Miestą, kur buvo paliktas jos automobilis. Pasivaikščiūdama po lentiųvės, dairėsi, kaip vyksta darbai. Tuo metu buvo nukraunami rąstai nuo sunkvežimio Nora stovėjo netoli ir stebėjo, kaip jie rieda bėgiais žemyn. Atsitiko, kad muleidus riedėti ploną medį, beveik tuo pačiu laiku, prieš norą, pasileido žemyn storas rąstas, ir jis risdamas, dideliu greičiu trenkė į ploną, išmušdamas jį nuo bėgiu. Jo galas užgavo netoli stovinčią Norą. Ji sukrito kraujuose. Tuoj pat telefonu pranešė jos broliui. Po keliolikos minu-

čių brolis atskrido ir Norą lėktuvu išvežė į Sydnejų, pakeliui paėmęs artimiausią gydytoją, kad skridimo metu suteiktų pirmąją pagalbą. Ligoninėje nustatė, kad sužalota viena ranka, labai sulaužyta neišvysčiusioji koja ir apdraskytas ir sužeistas šonas. Daktarai nuramino Mr. Clerk, bet išpėjo, kad Norai teks ilgai išbūti ligoninėje. Nora atgavo sąmonę tik po kelių dienų. Tuo laiku aš buvau teisme ir atrodė, kad lėta teismo procedūra greit neužsibaigs. Vien tik jury sudaryti užtruko keturias dienas. Apie Noros nelaimę nesužinojau, nes apart jos, niekas nežinojo kur apsisotjau, ką veikiu ir kada sugrįšiu. Juzė per savo draugę, dirbančią pašte, sužinojo mano adresą ir pirmąją atostogų dieną išvažiuo į ieškoti manęs. Atvažiavusi į Clerk šeimos dvarą užėjo į krautuvę pasiteirauti, kur aš apsisotjė. Krautuvės vedėjas pasakė. Jis nežinojo, kad aš šiuo metu Sydnejuje. Juzė atvažiavo į Miegantį Miestą, beldėsi hotelin, niekam neatsiliepus, nuvažiavo prie profesoriaus namo. Profesorius pradareš antro aukšto langą, paklausė kas ji. Juzė prisistatė esanti mano žmona. Jis nulipo ir išėjęs jai pasakė, kad aš išvažiavęs į Sydnejų. Tuoj pat paprasė Juzės jį nuvežti į dvarą. Profesorius iš jos sužinojo kada mes vedė, bet Juzė jam nepasakė, kad mes senokai gyvename kartu ir kad aš užvedžiau išsiskyrimo bylą. Ji nepastebėjo profesoriaus susijaudinimo. Jis tylėjo, tik su lazda beldė į automobilio grindis.

Atvažiavusi į dvarą, Juzei pasakė, kad jai nėra tikslo laukti manęs, nes nežinia kada sugrįšiu, o grįžęs tuoj pat turėsiu išvykti. Nusiminusi Juzė išvažiavo. Profesorius Noros broliui papasakojo apie jį. Jie buvo labai paveikti Noros suvedžiojimu. Nutarė Norai nieko nesakyti, kol ji visai nepasitaisys ir padaryti viską, kad aš nezužinočiau kas su atsitiko ir kur ji yra. Jų akys aš buvau nužmogintas. Mr. Clerk įsakė mano daktus, esančius hotelyje, surinkti, padėti sandėlyje ir kai atvyksiu, be jokių paaiškinimų krautuvės vedėjas turi man pranešti, kad tuoj pat išvažiuočiau. Štai kur buvo Noros ir mano didžiausia klaida: nepasakyti Mr. Clerk ir profesoriui, kad aš vedęs ir laukiu išsiskyrimo. Dėl tos klaidos mes abu labai skaudžiai nukentėjome. Teismas užtruko dešimtį dienų. Laisvu laiku užėjau į Svetimo Departamentą dėl mokytojo vietos, arčiau Noros. Mano prašymą pažadėjo svarstyti. Per tą laiką parašiau Norai penkis laiškus. Atsakymo negavau, negalėjau suprasti kodėl. Pasibaigus teismui išskubėjau į Miegantį Miestą. Laukiau valandos kada pamatysiu Norą. Parvažiavęs turėjau pasiimti hotelio raktą iš profesoriaus. Pasibeldžiau. Linksmi pasveikinau jį. Į tai jis man nieko neatšakė, tik palaukęs pasakė: — Jūsų daiktai krautuvės sandėlyje, — ir uždarė langą. (Bus daugiau)

